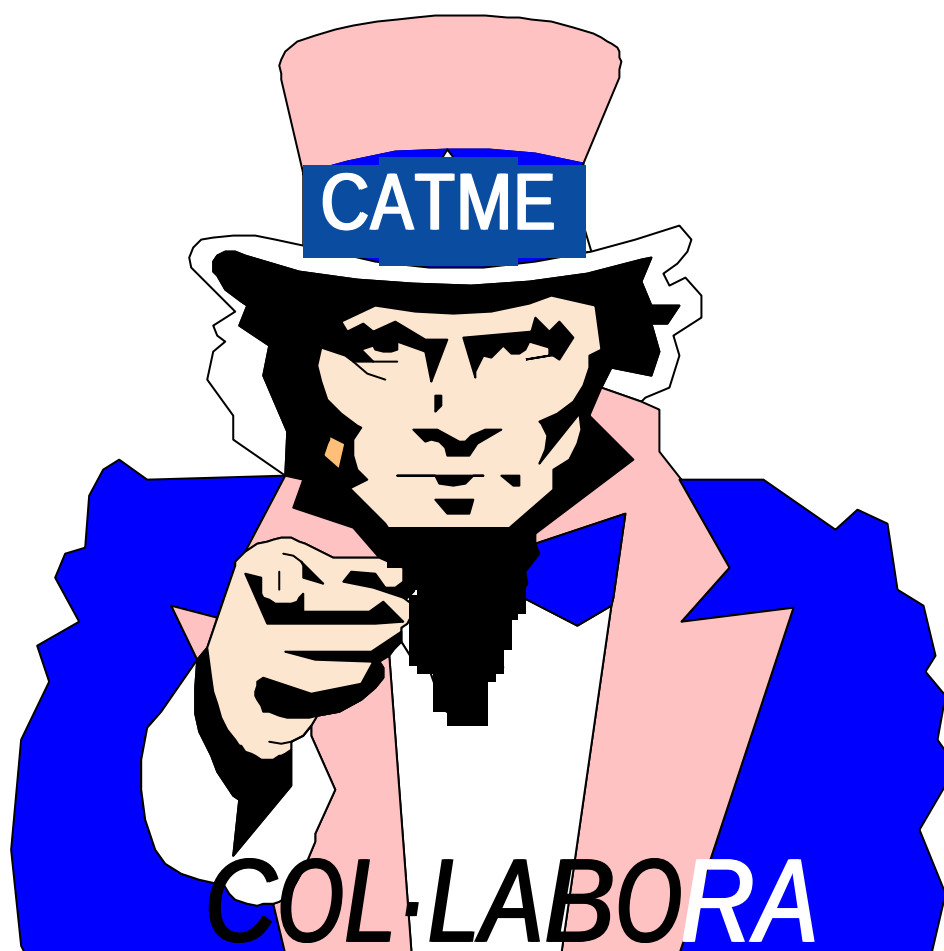

NÚMERO 55/GENER 1.999

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CATME)

AFILIA'T AL CATME

AMB NOSALTRES

COL·LECTIU AUTÒNOM DE
TREBALLADORS -MOSSOS
D'ESQUADRA

CAT

TELÈFON I FAX D'ATENCIÓ
PROVISIONAL A L'AFILIAT

972 33 40 48

URGÈNCIES
TELÈFON MÒBIL

929 73 91 92

INTERNET: [http://
personal2.redestb.es/ricard.cl](http://personal2.redestb.es/ricard.cl)

E-MAIL:
sindicat_autonom@hotmail.com

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del CAT.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

Número 55
Gener de 1.999

EDITA:

CAT

Col·lectiu Autònom de
Treballadors- Mossos
d'Esquadra

Dep. Legal: B-17.251-95

El Col·lectiu Autònom de
Treballadors no com-
parteix, necessàriament,
les opinions expressades
pels seus col·laboradors.

SUMARI

EDITORIAL

Pàg.
3.

SECCIÓ SINDICAL

- .- Actualitat sindical. 4.
- .- Serveis sindicals. 5.

SECCIÓ PROFESSIONAL

- .- La Detenció. 6.
- .- Resolució sobre els armers particulars. 19.

SECCIÓ D'OPINIÓ

- .- Concurs de caporals. Sant tornem-hi. 9.
- .- Aquell no és el meu SAP... 10.
- .- Carta a un lletrat. 12.
- .- L'altra Alternativa. 13.
- .- No digas que fue un sueño. 14.
- .- Millorem el concurs de trasllats. 15.
- .- ¡He, amigo! ¡Tu leer aquí! 16.

AECAT INFORMA

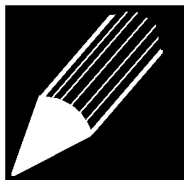
- .- IV Lliga de Futbol Sala AECAT. 17.
- .- Entrega de trofeus de la III Lliga. 18.

Participa a L'EVOLUCIÓ
envia'ns els teus escrits

L'EVOLUCIÓ, és la
teva
ALTERNATIVA

EDITORIAL

L'editorial d'aquest número la dedicarem a parlar una mica més sobre el paper que ha jugat la nostra empresa, l'Administració, en l'esdevenir de la crisi del SAP, i, intentarem descobrir el seu grau d'implicació.

Quan una part del Secretariat Permanent, l'actual sector ugetista, decideix adoptar mesures disciplinàries internes amb l'altra part del SP, cosa que, segons els estatuts, només pot fer el Secretariat Nacional, el DG, reconeix en menys de 24 hores els acords d'aquella part del SP, sense plantejar-se en cap moment si l'acord és legítim o no estatutàriament.

Quan el Secretariat Nacional adopta mesures disciplinàries (l'expulsió) contra una part del SP, l'Administració ni tan sols contesta a l'escrit en el que se li comunica.

En mig de tot el fregat, el DG fa cas en tot moment al que li diuen els expulsats, arribant a alliberar de forma immediata a qui li diu el sector expulsat, molt abans de emetre cap informe ni certificació, ni de cap assemblea.

Tot i ser coneixedora de l'anul·lació de l'Assemblea de Tarragona, el DG hi assisteix i reconeix de forma immediata els resultats nuls de ple dret. Tot i l'evidència de la manipulació, manca de democràcia i confusió del moment.

La senyora Creus, fa un informe, que no diu ni ase ni bèstia, sinó que és molt ambigu, sobre qui té la raó, tot i que ella no forma part de cap gabinet jurídic, sinó que forma part de la Subdirecció General d'Administració i Serveis. En tot cas, sembla ser que aquest informe pseudojurídic, que en cap moment es planteja l'acció antiestatutària dels expulsats, és la base de l'actuació de l'empresa.

Passada aquella assemblea nul·la de Tarragona, i de forma immediata, entenem que en una acció clarament connivent, s'estén un certificat dient que els legítims representants del SAP són els sis expulsats, expulsió que es va produir amb absolut respecte als estatuts i al funcionament històric del sindicat, i comunicat a la DG cinc dies abans de l'assemblea i sobre la qual encara no se'n ha contestat. Amb aquest certificat, els expulsats, s'apoderen de tots els diners i mitjans del SAP.

Aquest abús per part de l'empresa en actuar com a jutge i part en aquest afer, sense cap suport legal ni de procediment, fa que en aquest moments hi hagi un procediment judicial obert per presumpta prevaricació, però, també fa que mentre no hi hagi resolució judicial, davant l'empresa, el SAP siguin els expulsats i que, també, alguna gent, per evitar-se problemes, hagin acatat i acceptat aquesta situació de fet sense plantejar-se la seva legalitat, confiant il·lusament en que l'Administració és imparcial i justa.

Si l'empresa no hagués intervingut de forma tan arbitrària, el conflicte s'hagués solucionat per via interna, seguint els estatuts, com es pretenia, i el SAP hagués tirat endavant com sempre, superant aquest afer com una petita crisi. Ara, l'afer és molt més important i s'ha convertit en un gran problema per tothom d'incalculables conseqüències.

Tot i que a aquestes alçades els fets ens demostren que hi ha hagut molta mala fe i premeditació i potser se'n dirà que som il·lusos, al nostre entendre, una actuació imparcial de l'Administració hagués passat per:

Anular els efectes dels acords antiestatutaris d'una part del SP contra l'altra part i respectar el funcionament intern del sindicat.

Respectar els acords dels òrgans interns del sindicat, en primera instància els del Secretariat Nacional, com a òrgan jeràrquic superior del SP, i, en segona instància, els d'una assemblea general extraordinària que, segurament, s'hagués convocat a petició de la part que se sentís perjudicada pels acords del SN.

Si l'Administració volia posar cullerada en aquest afer intern, la via més objectiva i justa per fer-ho hagués estat, parilitzar les relacions amb ambdues parts, reconeixent-les a les dues o a cap d'elles; obrir un procediment administratiu, conduït per juristes independents que analitzessin i practiquessin totes les diligències necessàries per a esbrinar quitenia la raó, i en funció del dictamen que emanés d'aquest procediment, resoldre.

És el primer cas, que nosaltres coneguem, en que una empresa passa per sobre de l'autonomia sindical, dels estatuts d'una organització, i diu qui ha de representar als seus treballadors.

En la nostra opinió, l'actuació de l'empresa, que és la màxima responsable de la situació, es deu a que pensaven que, un cop el sindicat s'hagués quedat sense alliberats, sense diners, sense mitjans, havent reprimit i castigat als legítims dirigents, unit al màrqueting de la UGT, la situació de fet es consolidaria, no s'esperaven una resistència tan dura, pensaven que ens acolloniríem i tiràriem la tovallola, no s'esperaven que, donades les dificultats, la major part d'afiliats, gràcies als quals hem pogut aguantar l'envestida i la conspiració, es quedessin al sindicat, fossin lleials.

Ara, cada cop més, el temps ens està donant la raó: "La Caixa", el DG, el comissari i els sis expulsats, s'enfronten a uns procediments judicials que els poden comportar nombroses responsabilitats penals i patrimonials. Evidentment, el SAP hi ha perdut, però menys que si hagués desaparegut i, tot i que passarà temps, quan hi hagi les sentències judicials que esperem, recuperarem el patrimoni i, si vosaltres voleu, si confieu en nosaltres, si us afilieu altra vegada, també l'estatus. En els moments difícils, en aquests moment, és quan més es necessita el suport de l'afiliació, per tant, ens agradaria, demanàriem, a tots els ex-afiliats que s'han esborrat per aquesta crisi, que es tornin a afiliar. Som els mateixos en els qui ells havien confiat i el sindicat ofereix les mateixes garanties, treball i lluita de sempre.

SALUT !

ACTUALITAT SINDICAL

EL PROJECTE DE CARRERA PROFESSIONAL.

Enric ALSINA ILLA

Fa ja alguns anys, algú va llençar la idea d'establir una pla de carrera professional pels Mossos d'Esquadra. El projecte fa molt de temps que es troba estancat, potser per la dificultat de coordinar decisions de diferents administracions.

L'existència d'un pla de carrera professional és una qüestió que ens beneficiaria a tots: professionals, administració i ciutadans, ja que eliminaria qualsevol obstacle a la promoció i professionalitzaria més el col·lectiu.

Avui per avui, per moltes coses negatives, ja tenim legislació específica. Tanmateix, per una cosa que ens podria beneficiar, com és la promoció professional, ens seguim regulant per analogia amb d'altres cossos de funcionaris.

Si existís un pla de carrera professional, la gent no hauria d'estudiar disciplines diferents a les de la pròpia feina per a poder promorcionar-se d'un nivell a l'altre, d'una escala a l'altra., només, seguir el pla de formació establert i homologat amb titulacions acadèmiques o universitàries als efectes de promoció interna, tal com s'ha fet amb la criminologia.

Potser, (i només és una idea) el primer pas seria convertir el curs de formació bàsica en una FP1 plenament reconeguda, amb el qual, el mossos sortien de l'escola amb el primer graó de la carrera professional complet, o, si això és demanar massa, en una part d'una FP1. A la mateixa Escola s'haurien d'establir una sèrie de mòduls de formació, amb continguts policials, que, un cop superats, anessin facultant per accedir a categories de nivell C, B i A, inclosos els facultatius, amb les corresponents diplomatures, llicenciatures i títols.

El tema és molt complex a nivell docent i administratiu, però "doctores tiene la iglesia". Només cal que hi hagi una autèntica voluntat política i algú s'hi posi a treballar.

Des d'aquí, demanem al Departament de Governació que faci un esforç per aquesta regulació i per coordinar-se amb l'Administració Central. Amb això, si hi posen interès, comptaran amb el suport i col·laboració, creiem, de tots els sindicats i del col·lectiu en general.

SERVEIS SINDICALS.

Un company ens va suggerir ja fa algun temps que féssim una secció fixa dintre la revista informant de tots els serveis sindicals que ofereix el CAT (els mateixos que abans amb el nom de SAP, pràcticament). Així doncs, veureu que en aquest número ja els podeu trobar.

Per altre banda, aquesta Secretaria de Serveis Sindicals ha iniciat una política diferent a la que es portava fins ara, de forma que estem renegociant els descomptes i avantatges pels afiliats amb les diverses companyies per aconseguir que a canvi de fer-los publicitat gratuïta en la nostra revista, baixin els seus preus pels nostres afiliats, millorant l'oferta de quan ens dèiem SAP. Seguint aquesta mateixa política, i amb l'ànim d'oferir els millors serveis sindicals als nostres afiliats, tinent en compte que, avui per avui, els mossos estem per tot arreu, SI ALGÚ DE VOSALTRES CO-NEIX A ALGUN COMERCIANT, AGENT D'ASSEGURANCES, AUTÒNOM O DIRECTIU D'EMPRESA DE SERVEIS, estigui en la població que estigui, que, a canvi de fer-li publicitat gratuïta a la nostra revista, vulgui oferir algun descompte o avantatge als nostres afiliats, digueu-li que es posi en contacte amb nosaltres.

La major part d'aquests serveis els podeu gaudir posant-vos en contacte amb nosaltres. Els altres, els que podeu gaudir di

SALUT!

SERVEIS SINDICALS

BUT

rectament, us demanaran el rebut de pagament de la darrera quota del sindicat, AIXÍ QUE GUARDEU EL RE-

Aquesta Secretaria també té les portes obertes a totes les idees sobre serveis sindicals que se us acudeixin.

ASSEGURANÇA CONTRA SUSPENSÍO DE FEINA I SOU.

La pòlissa d'assegurança que té contractada el sindicat per tots els afiliats cobreix el 100 % del sou durant un any per sancions administratives i judicials (som l'únic). També cobreix mesures cautelars. A més, el sindicat es compromet a estudiar aquells casos en que per dol intencional la companyia no pagui el sou i, si el Secretariat Nacional ho decideix, pagar-lo el sindicat.

ASSESSORIA JURÍDICA. Assessorament jurídic gratuït a totes les províncies.

DEFENSA JURÍDICA. Defensa jurídica gratuïta per a qualsevol afer relacionat amb la feina, penal o administratiu.

RECURSOS I CONTENCIOSOS. Gratuïts per qualsevol afer relacionat amb la feina.

TELÈFON D'URGÈNCIES JURÍDIQUES. 929 73 91 92

AECAT. Pel fet de ser afiliat al CAT ets soci de l'Associació Esportiva del CAT, amb la qual pots fer diverses activitats esportives subvencionades pel sindicat, obtenir descomptes, etc.

TEMARIS. Caporals, sergents, trànsit, científica, OAC i judicial.

LLIBRES. Manual de Dret Penal i Estatut Professional del Mossos d'Esquadra.

BIBLIOTECA LEGAL. Dispossem de tots els textos legals que et pugin caldre, i, si no el tenim, te'l aconseguim.

REVISTA. Publicació mensual remesa casa teva.

INFORMACIÓ. Informació diversa a través de comunicats i E-Mail (t'enviem tot el que apareix en el DOGC que afecta al nostre Cos.)

DEFENSA COL·LECTIVA. Com a organització, no només et defensem a tu, sinó els drets del col·lectiu.

ASSEGURANÇA DE VEHICLES. CAUDAL, del GRUP ZURICH ens ofereix preus sense competència.

ASSEGURANÇA MÈDICA. Descomptes amb PREVIASA i AEGON.

ASSEGURANCES DE LLARI DIVERSES. Descomptes i condicions especials en assegurances de llar, vida, accident, jubilació, responsabilitat civil, habitatge amb MAPFRE.

INTERNET. Tota la informació a la nostra WEB.

AFILIACIÓ GRATUÏTA. Als mossos en pràctiques fins que no prenguin possessió, amb tots els serveis sindicals inclosos. Aquest és un servei instaurat per solidaritat, sense cap pretensió comercial.

DESCOMPTES COMERCIALS. Al marge de tot l'exposat fins ara, podeu veure els descomptes comercials que s'ofereixen als afiliats al CAT en la publicitat que publiquem o publicarem.

DESCOMPTES EN COMPRA DE VEHICLES. A través del comercial OPEL J. COLL.

SERVEIS SINDICALS EN VIES D'ESTUDI O PREPARACIÓ: PRÉSTECES, AVALS BANCARIS, COOPERATIVES, FUNDACIONS, ETC.

LA DETENCIÓN

Enviat per un company a l'adreça de correu electronic del CATME, Gràcies.

El artículo 17.2 de nuestra Carta Magna trata de fijar el plazo máximo, que no término, de la detención preventiva. De esta manera, literalmente dispone que “la detención preventiva no podrá durar más del tiempo estrictamente necesario para la realización de las averiguaciones tendentes al esclarecimiento de los hechos y, en todo caso, en el plazo máximo de 72 horas, el detenido deberá ser puesto en libertad o a disposición de la autoridad judicial”. Una primera aproximación a tal precepto, sin estudiar ahora la evidente antinomia que se produce con lo preceptuado en el art. 496 de la LECrim., conduce a entender que en un primer momento la detención preventiva sólo podrá durar durante el tiempo estricto para el esclarecimiento de los hechos en virtud de los cuales se adopta dicha medida cautelar provisionalísima, sin que por **esclarecimiento de los hechos** quepa entender la realización de tareas completas de investigación, propias fundamentalmente de la fase instructora del procedimiento, sino la práctica únicamente de aquellas diligencias de averiguación e investigación que de conformidad con lo previsto en el art. 520 de la LECrim. se atribuyen a la Autoridad Judicial, es decir, la de reconocimiento e identificación del detenido y el interrogatorio policial.

Por lo tanto, y a tenor del precepto constitucional, si la Autoridad Policial ha practicado éstas diligencias, que siempre deberán efectuarse sin demora y en la urgencia que requiere su propia naturaleza jurídica, deberá de forma inmediata poner en libertad o a disposición judicial al detenido, vulnerándose el texto constitucional, y por ende, toda la legislación ordinaria, si la detención se prolongó por más tiempo. En segundo término, y para el excepcional supuesto de que los funcionarios judiciales no hayan podido concluir, por multitud de circunstancias, las referidas diligencias, la detención no podrá exceder del plazo de 72 horas.

Sin embargo, dicho plazo que deriva del precepto constitucional en su interpretación particular y estricta, puede sufrir ciertas modificaciones al ser susceptible de ser ampliado en supuestos excepcionales (bajo el fundamento de Leyes Orgánicas que regulan situaciones especiales) y reducido por la propia Ley, sería ordinaria (nuestra Ley de Enjuiciamiento Criminal). De este modo y atendiendo a situaciones especiales, la detención puede prolongarse por espacio de 10 días en los casos en que sea declarado el estado de sitio (art. 16 de la Ley Orgánica de 1 de junio sobre estados de alarma, excepción y sitio), mientras que en el supuesto previsto en el art. 520 bis de la Ley de Enjuiciamiento Criminal, para los presuntos partí-

cipes de actividades delictivas relacionadas con la actividad de bandas armadas o elementos terroristas o rebeldes, puede prolongarse hasta el plazo de cinco días, siempre que se cumplan de forma taxativa los presupuestos y garantías ineludibles, tanto policiales como judiciales, que el propio precepto exige (art. 520 bis de la Ley de Enjuiciamiento Criminal) para la prórroga excepcional de la detención.

Con la salvedad de éstas situaciones, el plazo común u ordinario de la detención policial es el reflejado en el art. 17.2 de la Constitución, desarrollado en la legislación ordinaria por los artículos 496 y 520.1.Iº de la Ley de Enjuiciamiento Criminal. Llegado a éste punto, conviene precisar que parece existir una cierta contradicción entre el artículo 496 de la LECrim y el art. 17.2 de la Constitución, de una parte, y entre el artículo 496 y 520.1.Iº de la LECrim. de otro lado, pues mientras el primero de los citados preceptos fija en 24 horas el plazo de detención, los demás lo establecen en 72 horas.

¿Qué valor cabe otorgar al plazo de 24 horas previsto en el artículo 496 de la LECrim. con relación al plazo de 72 horas previsto en la Constitución?

La función del clásico plazo de 24 horas se resumía en otorgar a la Policía (incluso, a los particulares, al no hacer el precepto distinción

LA DETENCIÓN

alguna en éste sentido) un período temporal con el fin de trasladar al detenido hasta el Juzgado más cercano, atendiendo fundamentalmente a los hechos de comisión que existían en la época en que la Ley de Enjuiciamiento Criminal fue promulgada. Sin embargo, la policía se fue irrogando de forma progresiva (pues en un primer momento no se reconoce en la LECrim. la facultad para interrogar a los detenidos) del derecho a practicar determinadas diligencias, como son las de reconocimiento e identificación y declaración policial, cuestión que hoy en día resulta sancionada legalmente por la propia interpretación del art. 17 de la Constitución, al disponer en primer término que «la detención no podrá durar más del tiempo estrictamente necesario para la realización de las averiguaciones tendentes al esclarecimiento de los hechos...»

A pesar de que, como se ha mencionado, el artículo 496 de la LECrim. parece otorgar tanto al particular como al Agente de Policía un plazo común de 24 horas para la entrega del detenido, dicha disposición no puede mantenerse hoy en día en el supuesto de que sea un particular quien practique la detención y por la sencilla razón de que ningún precepto legal le confiere la facultad de practicar diligencias de averiguación o investigación, debiendo, por tanto, poner

inmediatamente a disposición de la Autoridad Judicial o Policial al detenido.

La dicotomía entre el plazo de 72 horas (art. 17 C.E.) y el de 24 (art. 496 LECrim.) se ha puesto en muchas ocasiones de forma doctrinal entendiendo aplicable directamente el primero de ellos, considerando derogado el segundo. Sin embargo, dicho plazo (72 horas), que fue instaurado en el antiguo art. 18 del Fuero de los Españoles, es difícilmente sustentable con un criterio general, pues en condiciones normales un nuevo reconocimiento de identidad acompañado del interrogatorio policial difícilmente puede exceder de 24 horas. A mayor abundamiento, el plazo de 3 días no tiene parangón en nuestro Derecho Comparado, más bien al contrario: en Alemania el plazo es de 24 horas (parágrafo 128 S.T.P.O), en Suiza la policía tiene que conducir inmediatamente al detenido al Ministerio Fiscal (art. 62 de la Ley Federal sobre Procedimiento Penal), en Francia es de 24 horas con posibilidad de prórroga de otras 24 horas mediante autorización expresa del Ministerio Fiscal (art. 63 C.P.P.), como sucede en Italia (art. 244 C.P.P.), etc.

Además, la derogación del artículo 496 ha de hacerse de una forma expresa, cosa que no se ha efectuado, y la abrogación, como se ha dicho, requiere una incompatibilidad de carácter total, lo que tampoco acontece.

Por otro lado, el art. 520.1º.IIº de la LECrim. expresa de forma literal que «la detención preventiva no podrá durar más del tiempo estrictamente necesario para la realización de las averiguaciones... dentro de los plazos establecidos en la presente, y, en todo caso, en el plazo máximo de 72 horas, el detenido deberá ser puesto en libertad o a disposición de la Autoridad Judicial». Se ha argumentado que la nueva redacción de este precepto zanja definitivamente la cuestión, sancionando a nivel ordinario el plazo de las 72 horas. Aún y todo, el propio texto del precepto viene a reconocer la vigencia del plazo de 24 horas, al disponer «dentro de los plazos establecidos en la presente Ley...», entre los que, sin duda, se encuentra el del artículo 496, único que fielmente regula la detención policial.

La Autoridad Gubernativa no tiene derecho, por tanto, a mantener discrecionalmente a una persona detenida durante las 72 horas, sino sólo a mantenerla bajo su custodia el tiempo necesario para realizar las diligencias de prevención. Al mismo tiempo, el funcionario una vez practicada la detención, comunicará de inmediato la realización de la medida al Juez o al Ministerio Fiscal, sin que en ningún caso dicha comunicación pueda superar el plazo de las 24 horas, adjuntando seguidamente el órgano judicial las actuaciones precisas para que, en su caso, pueda seguir el detenido en dicha situa-

LA DETENCIÓN

-ción por diferentes circunstancias, hasta un plazo máximo de 72 horas, que en todo caso deberá atender a una situación anómala o especial.

Por último, la policía no debe realizar ninguna otra diligencia en el supuesto en el que se presentaren en el lugar de la detención el Juez competente o el Ministerio Fiscal, pues ellos serán los competentes para la continuación de las diligencias pertinentes.

Los efectos del incumplimiento por el funcionario policial de las previsiones apuntadas pueden tener las siguientes consecuencias en el orden penal, siguiendo a **Guillermo PORTILLA CONTRERAS**:

1.- Si infringe la obligación procesal de comunicar, dentro de las 24 horas siguientes a la detención, la práctica de la misma al Juez, incurrirá en el delito de detención ilegal del art. 187.1º del Código Penal.

2.- Por el contrario, si realiza la comunicación pero no entrega de inmediato al detenido a la Autoridad Judicial, tras firmar el detenido el Atestado Policial, puede incurrir en **delito de detención ilegal** del art. 184 del Código Penal, aunque no supere, afirma el autor mencionado, el plazo de 24 horas, debido a la obligación constitucional

de que el plazo sea estrictamente necesario, sin que quepa agotarlo si ello no es necesario.

3.- Cometería, por el contrario, el delito del art. 186 del Código Penal, en aquellos supuestos en los que la detención fuese superior al plazo de 72 horas o en el caso de que el detenido se niegue a efectuar declaración alguna. El traslado entonces debe ser inmediato, pues de lo contrario, daría lugar al delito del artículo 184 del Código Penal, al superar las funciones que la legislación procesal les concede.

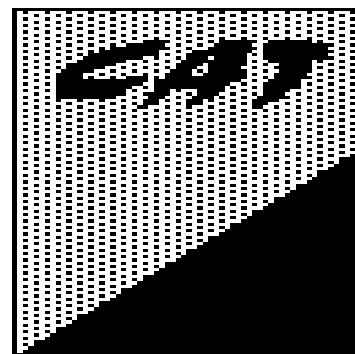
En el supuesto de que no se acogieran las conclusiones apuntadas, la infracción de lo dispuesto en el art. 496 de la LECrim., tiene una evidente significación en nuestro Ordenamiento, pudiendo apuntarse los siguientes extremos, excluyendo la incidencia en el orden penal:

1. En primer término, dicho incumplimiento infringirá los principios básicos de actuación de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad, pudiendo favorecer la responsabilidad disciplinaria de sus componentes, al disponer el artículo 5.3.c de la Ley Orgánica 2/1986, reguladora de los mismos, que en lo que al tratamiento de los detenidos se refiere «darán cumplimiento y observarán con la debida diligencia los trámites, plazos y requisitos exigidos por el ordenamiento jurídico, cuando se proceda a la detención de una persona».

2. En segundo lugar, al amparo del art. 5.5º del **Convenio Europeo de Derechos Humanos**, según el cual «toda persona detenida deberá ser conducida sin dilación a presencia de un Juez o de otra autoridad habilitada por la Ley para ejercer ordenes judiciales», puede ejercitarse una oportuna pretensión de carácter resarcitorio.

3. Por último, para el caso de que los funcionarios policiales se extralimitaran sin motivo en el referido plazo de 24 horas sin agotar el de 72, es procedente la iniciación de un procedimiento de «Habeas Corpus» al amparo del art. 1.c. de la **Ley Orgánica 6/1984, de 24 de mayo**, reguladora de tal derecho.

A tal efecto, se reconoce en dicha Ley Orgánica la posibilidad de iniciar el procedimiento con el objeto de pasar inmediatamente a disposición judicial, a «las personas que estuvieren detenidas por plazo superior al señalado en las Leyes si, transcurrido el mismo, no fueren puestas en libertad o entregadas al Juez más próximo al lugar de la detención».

CONCURS DE CAPORALS. SANT TORNEM-HI.

El cobrador de morosos

RESOLUCIÓ
de 2 de desembre
de 1998, de con-
vocatòria de con-
curs oposició,
mitjançant pro-
moció interna, per cobrir 224
places de caporal del cos de
mossos d'esquadra de la Ge-
neralitat (núm. de registre de
la convocatòria 49/98).

Quant parlem del Departament
de Governació o, més concreta-
ment de la Direcció General de
Seguretat Ciutadana, ens ve al
cap la imatge nuvolosa de "l'ens,
la casa ", quelcom abstracte tot-
poderós, inamovible i inqüestio-
nable, amb la gràcia de la saviesa
i la raó. A tots nosaltres ens cons-

...els que elaboren les
bases de cursos,
concursos i oposicions
són persones físiques,
materials, amb nom,
cognoms, supèrbia i
debilitats. Personatges
amb cara i ulls que no
tenen ni punyetera idea
del que significa ser
policia. Per descomptat,
es obvi, que no estan
capacitats per aquests
afers.

ta que realment no es així; els que
elaboren les bases de cursos,
concursos i oposicions són per-

Tots nosaltres tenim
molt clar que les
bases d'aquest con-
curs oposició no
s'ajusten a Dret.

sones físiques, materials, amb
nom, cognoms, supèrbia i debili-
tats. Personatges amb cara i ulls
que no tenen ni punyetera idea del
que significa ser policia. Per des-
comptat, es obvi, que no estan
capacitats per aquests afers.

Tots nosaltres tenim molt clar
que les bases d'aquest concurs
oposició no s'ajusten a Dret. Qual-
sevol persona del carrer pot veu-
re amb claredat que aquesta re-
solució contempla aspectes que,
si més no, s'acosten poc als parà-
metres constitucionals.

Resulta increïble, indignant,
patètic i uns quant adjectius més
que un mosso ferit en el compli-
ment de les seves funcions no
tingui opció a ser caporal. Que un
mosso accidentat "in itinere" amb
seqüeles funcionals tingui blindat
el seu futur professional. Que una
mossa embarassada no pugui ser
caporal. Que tenir una cicatriu en
lloc visible et deixi fora del con-
curs. També t'exclou patir alguna
infermetat de transmissió sexual
(?) De que ens parlen? Que és un
concurs oposició o ens conviden

a una orgia?.

Un caporal ha de ser
un home deu. Encara
que no tingui cap expe-
riència, tant és. Ha de
ser un mosso físicament
i medicament "apte".

Es el segon any consecutiu
que ens ho fan. Evidentment es va
impugnar, però sembla mentida
que tinguin la poca vergonya de
tornar-ho a fer. Per que ho fan
només a aspirants a caporals?
Sergents, sotsinspectors i demés,
estan per sobre de probes físi-
ques i mèdiques? Em d'entendre
llavors que un mosso pot ser coix,
cec o sord però un caporal no.

Un caporal ha de ser un home
deu. Encara que no tingui cap
experiència, tant és. Ha de ser un
mosso físicament i medicament
"apte".

Si un caporal pateix un acci-
dent o té una cicatriu visible ja és
igual. Ja té el camí lliure per ser
sergent.

Jo em pregunto. Si són capa-
ços de recopilar en un sol concurs
aquest cúmul de barbaritats, pot
ser fins i tot, que en un atac
d'inspiració divina siguin capaços
de regular la segona activitat per
tots els inútils que com jo, no som
aptes per ser caporals però si per
ser mossos.

AQUELL NO ÉS EL MEU SAP...
I PER DESCOMPTAT EL VOSTRE

Xavier Llopart i Torrejón

L'altre dia pen-
sava ho molt que
ha canviat el SAP..

... aquell SAP que va néixer com a Secció Sindical de la CGT, que va estar prohibit, proscriu i discriminat per l'Administració, el SAP era conegut aleshores com el sindicat dels clandestins.

... aquell SAP que amb només dos anys i escaig de vida es va presentar a les primeres eleccions sindicals del Cos i les va guanyar.

... aquell SAP majoritari en nombre d'afiliats per davant dels sindicats que portaven molts més anys d'existència que no pas no-saltres.

... aquell SAP format per companys i companyes amb l'única intenció de treballar per a la resta de Mossos d'Esquadra, tal com manaven els nostres Estatuts, treball que varem realitzar amb moltes ganes i amb molt de gust,

...	aquell	SAP	que	con-
vocava		manifestacions		en
solitari,	donat		que	els
altres	sindicats		deien	que
l'Administració				havia
retirat	el	famós		quadrant
de	cinc	setmanes,		cosa
que	tots	sabien	que	no
era	cert,	us	en	recordeu?

crèiem en el que fèiem.

... aquell SAP on els seus representants al Consell de Policia van ser escollits en unes primàries per tots els afiliats, demostrant una vegada més que era l'únic sindicat assembleari del Cos de Mossos d'Esquadra.

... aquell SAP que plantava cara a tots, l'Administració, partits polítics i d'altres sindicats.

... aquell SAP que no baixava el cap davant de ningú, que es tancava a la Conselleria de Governació per a demanar millores per als mossos.

... aquell SAP que convocava manifestacions en solitari, donat que els altres sindicats deien que l'Administració havia retirat el famós quadrant de cinc setmanes, cosa que tots sabien que no era cert, us en recordeu? I que malauradament van aplicar, amb el reglament de jornada i horaris inclòs que va acabar amb drets històrics dels mossos.

... aquell SAP que negociava millores horàries, com per exemple el quadrant que es va aprovar per a Vic o per la Brigada Mòbil.

... aquell SAP que amb UPC recollia signatures en contra d'aquell famós quadrant per als serveis penitenciaris, quadrant pactat per uns altres sindicats que a les eleccions van pagar aquesta i d'altres errades històriques, un va treure només un re-

presentant i l'altre va desaparèixer, però avui a tornat a la vida, FSPA-UGT, si el mateix gos però amb el collaret canviat.

... finalment aquell quadrant no es va aplicar mai.

prohibia	reunions	legals
dels afiliats	del SAP,	que
l'administració	no ens	do-
nava alliberats	ni locals	ni
material,	etc.,	que
dirigents	del SAP	es
reunien	als bars,	com
exemple	el de davant	de la
presó	de Tarragona	o el
bar de	DGSC ja	que la
"casa"	prohibia l'ús	de la
sala	d'actes.	

Possiblement els companys-
es de les últimes promocions no
en tindreu notícia de tots aquests
i d'altres fets realitzats pel SAP
en nom dels seus afiliats, però
teniu que saber que el SAP al poc
de crear-se va començar a créi-
xer, que l'Administració prohibia
reunions legals dels afiliats del
SAP, que l'Administració no ens
donava alliberats ni locals ni ma-
terial, etc., que els dirigents del
SAP es reunien als bars, com per
exemple el de davant de la presó
de Tarragona o el bar de DGSC ja
que la "casa" prohibia l'ús de la
sala d'actes.

Que malgrat els entrebancs de l'Administració, i dels altres

AQUELL NO ÉS EL MEU SAP... NI PER DESCOMPTAT EL VOSTRE

sindicats, el SAP es va presentar a les eleccions i les va guanyar ja que els mossos van veure en el SAP l'única forma per a presentar les seves reivindicacions i defensar els seus interessos laborals i personals.

Que els altres sindicats veien amb temor i amb raó, que el SAP es convertia en el sindicat majoritari del Cos i que no podien fer-li ombra.

Els més antics veureu amb llàstima i pena que aquell SAP que vosaltres vau votar, aquell en que vau dipositar les vostres expectatives de millores no es el SAP-UGT que avui usurpa i embruta el nom del SAP.

Vosaltres, els antics, ja coneixeu UGT, aquell sindicat famós pel "problemilla" aquell de la quarta promoció.

I els més nous veureu amb estranyesa com pot ser que un

sindicat que, segons diuen, abans plantava cara, avui diu amén a tot allò que proposa l'Administració.

Tots els que varem formar part d'aquell SAP, veiem amb temor i ràbia la manca de democràcia existent en l'actual SAP-UGT, sense anar més lluny porto setmanes demanant als actuals dirigents que em publiquin un article en el que demano l'obertura d'un expedient disciplinari intern (sindical) contra el J. Tosas, el J. Mosquera i el C. Ànega per haver votat en el Consell de Policia a favor d'expedientar un altre mosso d'esquadra i a més afiliat del SAP. Ara diuen davant de la "gran cagada" que va ser una errada. Pots cometre una errada quan votes amb una papereta, però quan votes a mà alçada no pot haver errada, a més les actes del Consell demostren sense cap mena de dubte que el vot favorable dels membres del SAP-UGT va ser totalment intencionat.

La llibertat "brilla por su ausencia".

Jo també em sento decebut per l'esdevenir dels aconteixements que han portat al SAP-UGT a ser el que avui és i que no calen molt adjectius per a qualificar-lo.

Quí pot representar allò que tots veien al SAP? Amb quí us podeu identificar tots aquells que vau votar al SAP?

Només us queda una opció possible, el CAT-ME.

El	SAP-UGT	no	pot
representar		a	cap
Mosso	d'Esquadra,		com
a molt	pot identificar		als
seus	dirigents.		

El CATME és el SAP que vàreu votar i en que vau confiar.

El SAP-UGT no pot representar a cap Mosso d'Esquadra, com a molt pot identificar als seus dirigents.

No us deixeu enganyar per la "fachada" del SAP-UGT, es només això "fachada", per dins està buit de continguts i d'una cosa molt important, de cor i sentiments, cosa molt important per a poder portar a terme la tasca sindical, que moltes vegades té molt de sentiments i poc de professional.

El sindicat ha de servir a l'afiliat i a la resta de treballadors, no es pot fer servir per a un mateix.

No us deixeu influir per els cursos i les promeses, penseu que les promeses si no son per escrit son paper mullat, i que qualsevol promesa amb el proper canvi de dirigents polítics que esperem que tindrem aviat es quedaran es només això, promeses.

Doneu un cop de mà al CAT, que és l'esperit del sindicat que vau votar i en el que vau confiar, i que ja veureu no us defraudarà.

Aquest no és el meu SAP, ni per descomptat el vostre.

...contra	el	J.	Tosas,	el
J. Mosquera		i	el	C.
Ànega	per	haver	votat	
en	el	Consell	de	Policia
a	favor	d'expedientar		
un	altre	mosso		
d'esquadra	i	a	més	
afiliat	del	SAP.	Ara	
diuen	davant	de	la	
"gran	cagada"	que	va	

CARTA A UN LLETRAT

Rudi Ramos

En la revista **L'EVOLUCIÓ**, del mes de novembre, vaig publicar un article amb el títol:

"...el nostre amic judes", del qual vull fer una sèrie de puntualitzacions.

Tot el que s'ha dit en aquest article és cert, però per **evitar que paguin justos per pecadors**, he de referir-me a la figura de l'advocat del SAP, el Sr. Antoni Fernández Mata, el qual no té cap responsabilitat en el meu cas, una altra cosa és la mala actuació del Delegat del SAP-UGT de Tarragona.

Fa pocs dies que aquest senyor, l'advocat de Tarragona, que per cert deixa de treballar pel sindicat, em va trucar i em va dir

que ja tenia els papers del recurs contenciós-administratiu i que volia saber si ho portaria ell, o si jo desitjava que ho portés un altre lletrat de la meua confiança. **Jo, encara flipo!!**

Aquest advocat estava una mica molest pel meu article a la revista, doncs ell havia portat a terme tots el tràmits, i que són els "dirigents sindicals" de Barna els que tenien que interposar aquest recurs; i que aquest havia estat interposat davant el Jutjat de Guàrdia, **quina animalada!!**, degut a que havien tingut alguns "problemes" (**i els que tindran!!**). L'advocat va dir que aquest, és un vici formal subsanable, i que encara és pot arreglar, però que pensí que les comunicacions del TSJC (Tribunal Superior de Justí-

cia) arriben a la seu social del SAP-UGT; tu mateix!!

Li vaig comentar a l'esmentat advocat, que l'article de la revista sorgia com a resposta per la indignació que vaig sentir quan en Juli en va dir que l'advocat de SAP-TARRAGONA encara no havia fet res (**això m'ho diu sis mesos després**), té collons!!

El Sr. Fernández Mata, ha fet la seva feina. No es culpa de l'advocat, que el representant de torn, **la cagui**, i que en lloc de solucionar els problemes, **complicui la vida als seus afiliats; ja n'està prou de complicada!!**

Entenc, que tothom pot cometre errades, però, es que tantes i tant seguides, noi em fan malpensar.

Sobre l'article d'en Rudi ens veien obligats a informar-vos que ens han arribat notícies confirmades que un gran nombre d'afiliats del SAP-UGT estan veient com els seus contenciosos contra l'Administració caduquen o simplement no es presenten, tot això sense el coneixement dels interessats, amb el que es produeixen greus perjudicis personals.

Tots aquells que tingueu interposats contenciosos contra l'Administració, sigui per el motiu que sigui, i tingueu el domicili del SAP-UGT a efectes de notificacions, comproveu personalment l'estat actual del recurs, personeu-vos directament al TSJC i amb el número del vostre contenciós comproveu en quina fase del procediment es troba, no tingueu després alguna sorpresa.

Penseu que la responsabilitat final, davant d'una possible caducitat del procediment seria vostra i ells es quedarien tant amples, amb el que la indefensió seria total.

L'ALTRA ALTERNATIVA

Xavier Llopart i Torrejón

Només dues línies per a fer-vos esment dels canvis a l'Alternativa, "quiente ha visto y quien te ve".

En primer lloc, aquella Alternativa sembla cada dia més la revista de la casa "Mossos", on clar està... "España va bien i los mossos no veas". Com es possible que ara tot-hom estigui dotat de material, els cotxes funcionen bé, es fan les revisions periòdiques, es fan practiques de tir, es respecten els horaris, no es deneguen permisos, els concursos son transparents, mare meva hem entrat a la dimensió desconeguda o com passa a la gran revista "El Jueves" los "duendes" estan fent de les seves i canvien tots els continguts.

Com L'Alternativa continuï així el Steven Spielberg fixarà als actuals guionistes del SAP-UGT per a la realització de la seva pròxima pel·lícula "Indiana SAP i Dar UGT a la guerra de les galàxies passant pel temple maleït".

Un altre canvi significatiu ha estat la publicitat, si ja sé que ningú es fixa en els anuncis de publicitat, però jo que em vaig encarregar durant un temps a la confecció de L'Alternativa (quan era pura) conec a l'agent de publicitat i mai havia vist publicitat Institucional fins ara, i he repassat els 52 números publicats de L'Alternativa, i menys publicar planes intermèdies de la revista. Potser pensareu, que hi ha de dolent a publicar publicitat de la casa?, res mentres pagui, però com es possible que una Administració que va demandar a un

sindicat ara pagui per inserir els seus anuncis al seu mitjà de comunicació, es força estrany, no?

Per altre banda i sense deixar els continguts ens trobem a una insigne ploma, la del ex-secretari de relacions internes del SAP-UGT Sr. Vives, i de veritat que jo que vaig ocupar el càrrec de Relacions Internes em faig creus de la seva tasca i sobre tot dels seus articles, més que secretari sembla jutge i a més de la Santa Inquisició...

O no és cert....

O no és cert....

O no és cert.... (Alternativa n.º 51, setembre, sense desperdici, tremoleu dictadors del món, que ha nascut un altre Garzón).

Després de llegir-me els seus articles em ve a la memòria els moments més estelars d'un polític nacional que fins fa poc era a l'oposició i deia allò de "vayase señor Gonzalez" i que segons sembla ser al proper congrés del seu partit passarà a formar part de la història.

Ens interessa als mossos el congrés de la FSP-UGT de Euskadi? Home, interès el que es diu interès, no crec que despertí molt interès, la veritat es que em sembla que no ens interessa gaire, però ja que fan esment a dit congrés faré una pregunta, qui paga les despeses dels membres del SAP-UGT que assisteixen a aquell i d'altres congressos, exposicions i pisolabis varis, ja que si es paga amb els diners del SAP-UGT em sembla que seria un abús i una mala utilització dels bens del sindicat, per no dir d'altres coses que em venen a la memòria però que no diré, ja m'enteneu.

Crec que arribats a aquest punt no està de menys que us expliqui a tots que una vegada, la última que vaig passar pel local del SAP, em van oferir la possibilitat d'anar com a convidat a les "concentracions" que fan els actuals dirigents del SAP-UGT a hotels, concentracions que realitzen als hotels durant un cap de setmana i sense família, ja que al local no es poden reunir, (com s'havia fet sempre) o als bars (com s'havia fet moltes vegades més), i d'aquesta manera treure millors conclusions i idees per a portar endavant el "seu projecte". La meua resposta immediata va ser NO i la meua primera i única pregunta va ser qui pagava aquestes despeses, encara sense resposta.

On està el "Canya amb Conya", o es que ja ningú vol publicar els seus acudits i comentaris crítico-satírics a tant important publicació com és L'Alternativa.

Una cosa que he trobat a faltar per aquestes dates tant assenyalades i que aquest any compliria el seu quart any, és el SAP-SOS, sembla ser que ara el SAP-UGT ja no és un sindicat solidari que dona part dels seus ingressos a fets solidaris i d'ajuda, aquest any seria una bona actuació fer el donatiu als països que han patit l'huracà Mitch.

Com podeu comprovar, L'Alternativa, aquell mitjà de difusió, informació i opinió lliure de tots els mossos d'esquadra, aquell butlletí que quan anaves a les reunions amb l'Administració el primer que feien era recriminar-te tal o qual article, (segurament el mateix que passa ara), a canviat, quina llàstima.

NO DIGAS QUE FUE UN SUEÑO

No matar al mensajero

Sona el despertador. Salto del llit i me'm vaig a treballar, quin dia més bonic que fa, avui és un gran dia, avui és el dia de les esquadres, avui és el dia de Sant Nicolau Pistoler. Arribo a la feina un dia més per ficar-me al servei de la societat catalana, de tots aquells que viuen i treballen a Catalunya sense distinció.

El meu caporal em diu:

- Eh company, avui hauràs d'anar a Barcelona a participar als actes de celebració.

- -A les seves ordres-. Així que marxo apenat, abandonant el servei i als meus companys, pels quals no hi ha prevista cap celebració. No és d'estranyar, som ben lluny de la capital de l'imperi.

- Després d'aparcar el vehicle i esmorzar, ens adrecem a l'església catòlica de Santa Maria del Mar. L'església on pagant un bon grapat de diners i fent cua es casa la beautiful-people de Barna. A la porta hi ha dos sergents fent la cigarreta, xerrant animosament amb dos mossos folklòrics (els de la xistera) fan conya amb l'ofici religiós, a mi també em fa molta gràcia.

- Ja son a dins, l'espectacle és impressionant, a les primeres files, demostrant que el poder democràtic-civil està per sota el poder eclesiàstic, hi havia les autoritats, escoltant les ordres del sacerdot per a conduir els designis de la Nació Catalana. Darre-ra, els romans, files apretades de carn humana, uniformes, defenses i armes semiautomàtiques, massa armes al servei del Pontífex Romà, carn de canó per la Immaculada Concepció (Patrona de l'Infanteria). A la meua ment acudeixen les imatges dels mullaidins integristes iranís proclamant la Guerra Santa mentre que Occident es caga de por, mentre es parla d'intolerància religiosa i de que "no adoran al Dios verdadero"...

- En front, a l'altar dels sacrificis hi ha el màxim sacerdot amb una impressionant mitra que com un

preservatiu còsmic ho presidia tot, llargant un rotllo polític sobre la relació directa entre Dios, Pàtria i Reial com ha fet l'església durant 2000 anys, (mátalos a todos que Dios ya reconocerá a los suyos) oblidant, que l'església no es presenta a les eleccions i que solament és autoritat pels seus addictes. (l'opi del poble)

- A les bandes del temple hi ha els TÒTEMS de sempre. Sant Llorenç que el van cuinar a la graella. Sant Pere que el van crucificar boca avall, Santa Llúcia que li van arrencar els ulls, Santa Tecla, el braç de la qual s'aparegué en somnis a Pere el Cerimoniós i li ventà una bufa per no fer bondat. La Moreneta (que no es africana), està negra pel fum dels incendis que arrasen la nostra pàtria. Tot en conjunt, semblava més la carnisseria de la Boqueria que un temple de l'amor cristià. Ben aviat penjaran els cossos d'homosexuals, parelles de fet, i usuaris del condó.

- Vet aquí que la "pesadilla" continua, Som una policia confessional religiosa i catòlica?. Serà l'any que ve una cerimònia Budista, assistirà el Dalai Lama i Richard Gere? Potser la Direcció General organitzarà una cerimònia islàmica presidida pel magribí presumptament torturat a Roses? O pot ser una cerimònia animista presidida per un Chaman amazònic? Son tan tendres els animistes!, i l'ecologia està de moda!.

- El cor em bateja amb força i el cos em tremola, l'esquena em sua pensant en l'infern. Quan vaig confessar i comulgar per última vegada?. Sempre vaig sospitar que el meu pare era homosexual. Per una altra banda penso que ja fa anys que em vaig divorciar i visc en concubinat amb una dona amb la que tenim un fruit del nostre pecat i estem condemnats sense remei per utilitzar el preservatiu. Hòstia!! Ara recordo que ja fa anys vaig llegir uns llibres de Nietzsche, Don M. de Unamuno i el Origen de les espècies de Charles Darwin!

NO DIGAS QUE FUE UN SUEÑO

- Arriba el moment de comulgar, sembla que només comulguen el Director General, representacions oficials, i Mossos de l'Escala Superior (nobleza obliga) Compte, de darrera, pel centre del passadís, amb pas segur, s'apropa a comulgar un folklòric amb xistera. Però no el segueix ningú.

- El de la mitra ens mira a tots amb cara de Caifas, pensant que som "un atajo de ateos" Nosaltres aprofitem la confusió per evacuar l'edifici.

- Vet aquí que ja som a la zona Sarraïna (Palau de Sant Jordi), allí el saló d'actes hi ha una gran concentració de ratlles, també una petita i trista discussió entre oficials i personal de lliure designació pels seients de protocol, (si no estàs a prop del jefe no surts a la foto).

- Es fan entrega de medalles, se'm fa un nus a la gola d'emoció, me n'alegro moltíssim per alguns companys que les mereixen de debò. D'altres són atorgades amb criteris de complement de productivitat (amiguito, no amiguito). Però en conjunt encara que ninguna medalla impressiona, és força emocionant.

- Per fi l'hora del pica pica, allò no era un pica pica, allò era la gran buffé. Una desfilada de cambrers carregats de delicatessen i begudes alcohòliques a tutifruty, i un munt de funcionaris, polítics, i adeptes al sistema passant-ho bé i menjant a dues galtes en hores de treball. Reconec que no vaig pensar gaire en els meus companys mentre m'atipava de calamars a la romana i cava, és força dèbil la carn, i que dolça que n'és la corrupció del cos.

- Així doncs vaig despertar, tot allò no era una pesadilla, tot allò era realitat, vaig trobar a faltar els meus companys de la meva base, unes olives i una canya ben freda, lluny de la mirada dels d'Inspecció General i de tanta tonteria hipòcrita....

MILLOREM EL CONCURS DE TRASLLATS

Xavi Cid

Per què no es valora el fet de tenir fills o un habitatge a la comarca o població a la qual un agent del cos opta en un concurs de trasllats?

Jo crec que seria de justícia, valorar aquests fets. El nostre president ens incita a mantenir els índex de natalitat del país, la qual cosa em sembla correcte. El que ja no em sembla tant correcte, és la no valoració del esforç dels ciutadans, per part de l'administració.

Les puntuacions per als concursos de trasllats que hi ha actualment en el cos, tenen moltes mancances:

- S'ha de valorar el fet de tenir carnets de conduir de les diferents categories, s'ha de valorar el fet de tenir fills, s'ha de valorar el fet de tenir un habitatge, s'han de valorar moltes altres circumstàncies que no es tenen en compte i que jo animo a tothom a que les exposi públicament per tal de tenir un concurs de trasllats que s'adapti de la forma més justa a la realitat.

Animo també a tots els sindicats, a que lluitin per assolir unes condicions òptimes de treball per a tots.

Crec que el cos s'està deshumanitzant, seria molt important la unificació de tots els esforços, de les parts implicades per tal d'assolir una millora generalitzada per a tothom:

- Els agents treballarien amb molta més motivació de la que tenim en l'actualitat. Els sindicats podrien dedicar-se a millorar les condicions generals del col·lectiu, i els dirigents disposarien d'una eina més predisposada a treballar pel bé de la comunitat.

El concurs està al carrer, l'hem de millorar, aprofitem l'oportunitat que tenim per millorar una de les normatives que ens regeixen

Som-hi ! Per un concurs més just! .

¡HE, AMIGO! ¡TU LEER AQUI!

No matar al mensajero

Querido cabeza rapada:

Yo escribirte con palabras fáciles, para que tu poder comprender. Yo leer en periódico que tú ser bestia, pero yo no creer, yo creer que tú ser ignorante y ignorancia ser gran problema para todos, también para mi. Porque ignorante ser persona débil y persona débil tener miedo, y el miedo hacer persona mala y agresiva y hacer “bunk” con bastón sobre persona de hombre pobre.

Yo querer decir esto: si tu pegas a un hombre pobre tú no demostrar tu fuerza, tú demostrar tu debilidad y tu estupidez, porque su cabeza rota no resolver tu problema. Tu violencia ser tu impotencia.

Tu problema ser que tú vivir frecuentemente en suburbio de mierda, barrio de clase trabajadora o pueblo abandonado, sin trabajo o con trabajo de mierda. Tu problema ser tú, ser ultima rueda del carro. Y por eso tú querer volverte fuerte y tú tener toda la razón. Pero nadie se vuelve fuerte pegando (cuarenta contra dos) a dos personas. Si tú querer volverte fuerte revélate contra tu debilidad. Tú debes pensar. En tu cráneo afeitado haber cerebro. Tu cerebro necesita alimento como tu estomago. Tú entonces intentar hablar, leer, y preguntarte porque tú vivir vida de mierda. esto es cultura y cultura es la única fuerza para mejorar a las personas.

Yo saber, leer ser muy cansado. Pensar ser mucho más cansado que gritar “negro de mierda, sucio judío, xarnego, maqueto, polaco, merengue, cerdo rojo, o guarro anarquista”. Gritar jilipollec es ser muy fácil.

Todos ser capaces de insultar y odiar. Tú tener enfermedad mental, tú no soportar a los que son diferentes, a los que piensan diferente. Tú necesitar crear enemigos para afirmar tu pobre personalidad.

A mi no importa nada si tú afeitarte cráneo o llevar botas militares, por mi tú poder llevar alcahufa de sombrero y tatuar nalgas. A mi no importar que tú respetar a ti mismo, tu cerebro y tu dignidad, así tal vez tú aprender a respetar a las personas. Si tú hacerte preguntas tú empezar a vencer. Preguntas ser como llave de coche: basta una para encender el motor y llegar lejos.

Yo muy preocupado por ti (y también por las cabezas de los que quieres pegar). Yo también preocupado porque el Poder cuando ve personas ignorantes y malas hacer dos cosas: meterte en la cárcel (y cárcel ser como un inmenso “bunk” en tu cabeza) o bien a menudo servirse de ti como esclavo, mandarte a pegar, torturar y quemar a otros, mientras clase dirigente vive en buena casa con vallas, seguridad privada, con buen coche y muchos hijos.

¿Tu querer ser libre? Mantiene tu cráneo afeitado pero aprende a respetar a los demás y a amar tu cerebro. La fuerza y el poder habitan ahí; dentro del coco, no sobre el coco. ¡Ah!, y el fascismo, el racismo y la xenofobia tíralos a las cloacas. ¡Ciao!

AECAT INFORMA

IV LLIGA DE FUTBOL SALA AECAT

Ja ha començat la lliga de futbol sala més important que es disputa dins del cos de mossos d'esquadra, o sigui, la única. Aquest any el format serà el d'una lliga normal a doble volta finalitzant amb la classificació obtinguda i no amb cap creuament final com havíem fet fins ara. Al finalitzar la primera volta s'obrirà un parentesi per si els equips vulguessin introduir canvis en la confecció de la plantilla que haurà començat la temporada i així cobrir les possibles baixes. Recordeu que tots els equips han de lliurar un llistat amb tots els components de l'equip i amb l'escamot de cadascú a més de donar el telèfon del delegat i capità per tal de comunicar qualsevol incidència que es pugués originar.

Abans de les festes ja s'ha jugat la primera jornada amb equips tant habituals i carismàtics com els de **BLACK HOUSE**, **THE MOLONDRO'S** o els autèntics **2 ACTIVITAT 2** (l'espectacle continua), no volem oblidar la presència dels guanyadors de les dues últimes temporades **CURRO SE VA AL CARIBE** que per cert ja ha perdut el primer partit amb **SERCO** (companys de quatre camins) equip que també repeteix. **L'EQUIP "9"** segueix lluitant amb la seva gran esportivitat i els companys de Brigada Mòbil **INSPECTOR DAMM** i l'antic Latin Curta que aquest any s'anomena **NIVELL 4** acaben de donar la gran competitivitat en aquesta IV edició de la lliga que ja comença a ser un clàssic.

Els resultats i la classificació després de la primera jornada ha quedat de la manera següent:

SERCO	4	CURRO SE VA AL CARIBE	3
INSPECTOR DAMM	9	2 SEGONA ACTIVITAT 2	3
BLACK HOUSE	8	EQUIP "9"	4
THE MOLONDRO'S	1	NIVELL 4	3

CLASIFICACIÓ

	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	PUNTS
INSPECTOR DAMM	1	1	0	0	9	3	3
BLACK HOUSE	1	1	0	0	8	4	3
NIVELL 4	1	1	0	0	3	1	3
SERCO	1	1	0	0	4	3	3
CURRO SE VA AL..	1	0	0	1	3	4	0
THE MOLONDRO'S	1	0	0	1	1	3	0
EQUIP "9"	1	0	0	1	4	8	0
2 ACTIVITAT 2	1	0	0	1	3	9	0

AECAT INFORMA

ENTREGA DE TROFEUS DE LA III L·LIGA DE FUTBOL SALA

El proper mes de gener donarem la data i el lloc on efectuarem el lliurament de trofeus de la lliga passada amb la suficient antelació per avisar a tots els delegats per tal de que pugueu venir a la festa d'entrega de trofeus tots el que hi vulgueu assistir-hi. Recordeu que hi haurà trofeus per a tots els equips participants a més dels corresponents a l'equip més esportiu, màxim golejadore i mínim golejat tant en categoria individual com per equip. Continuarem informant ...

OPEL J. COLL US DESITJA UNES BONES FESTES

OPEL J. COLL ENS SEGUEIX OFERINT UNES CONDICIONS INIGUALABLES I UN TRACTE EXQUISIT EN LA COMPRA DE VEHICLES NOUS DE LA GAMMA OPEL I UNA OFERTA DE VEHICLES DE SEGONA MÀ DE TOTES LES MARQUES A TOTS ELS MOSSOS D'ESQUADRA I FAMILIARS DIRECTES.

EL NOSTRE AMIC JORDI BUSTOS US DONARÀ TOTA LA INFORMACIÓ QUE DESITGEU AL PUNT DE VENDA DEL PASSEIG DE MARAGALL 267 ON TAMBÉ PODEU TRUCAR AL TELÈFON 934353210. OPEL J. COLL TE LA SEVA SEU CENTRAL A L'AVINGUDA DE LA MERIDIANA 327 JUST DAVANT DE L'HIPERCOR.

SI NECESSITEU QUALESVOL ACLARIMENT SOBRE EL NOU OPEL ASTRA AMB LA NOVA DISTRIBUCIÓ INTERIOR ON GAUDIREU DE MÉS ESPAI DEGUT A L'AUGMENT DE LA DISTÀNCIA ENTRE EIXOS O PREFERIU UN UTILITARI COM EL OPEL CORSA O VOLEU DISFRUTAR DEL EXCEL·LENT OPEL VECTRA NO DUBTEU A PASSAR PEL PUNT DE VENDA DEL PASSEIG DE MARAGALL 267 I PARLAR AMB EN JORDI BUSTOS.

Resolución de 26 de noviembre de 1998, de la Dirección General de la Guardia Civil, por la que se determinan las medidas de seguridad mínimas que deben reunir las cajas fuertes y armarios o armeros para guardar las armas en domicilios particulares.

SUMARIO:

La publicación en el *Boletín Oficial del Estado* número 96, de 22 de abril de 1998, de la norma UNE EN 1143-1 sobre medidas de seguridad en cajas fuertes, puertas y cámaras acorazadas, ha originado la anulación entre otras de las normas españolas UNE 108-110-87 y UNE 108-112-87, que se tomaban como referencia para establecer las características técnicas que en relación con la seguridad deben reunir las cajas fuertes para guardar armas y piezas esenciales de las mismas en domicilios particulares.

Con el fin de actualizar la determinación de las características técnicas que, en relación con la seguridad, deben reunir las cajas fuertes y armarios o armeros autorizados para guardar las armas en domicilios particulares, para dar cumplimiento a lo dispuesto en el Reglamento de Armas, esta Dirección General ha dispuesto:

Primero.

Las cajas fuertes y armarios o armeros a que se refiere el artículo 100.5.a) del Reglamento de Armas, aprobado por Real Decreto 137/1993, de 29 de enero, para guardar las armas de fuego largas rayadas y los cañones comprendidos en la categoría 2. 2, en domicilios particulares, deberán reunir, al menos, el grado de seguridad clase I establecido en la tabla 1 de la norma UNE EN 1143-1, o el grado de seguridad A que se establecía en el punto 5.1.2 de la UNE 108-110-87.

Segundo.

Las cajas fuertes a que se refiere el artículo 133.2.b) del citado Reglamento de Armas para guardar los cierres o las piezas esenciales de las armas amparadas por licencia F, en domicilios particulares, deberán reunir, al menos, el grado de seguridad clase III establecido en la tabla 1 de la norma UNE EN 1143-1, o el grado de seguridad C que se establecía en el punto 5.1.2 de la UNE 108-110-87.

Los grados de seguridad especificados en los apartados primero y segundo anteriores, deberán acreditarse mediante certificación expedida por entidad autorizada al efecto por el Ministerio de Industria y Energía.

Los grados de seguridad A y C que establecían el punto 5.1.2 de la norma UNE 108-110-87, determinaban la capacidad de poder superar los correspondientes ensayos con los equipos de herramientas E-1 (llaves y ganzúas, pinzas, punzones, picos, tenazas, mazos, palancas, útiles, desgarradores manuales y escoplos) en un tiempo de quince minutos y el equipo E-2 (llaves y ganzúas, pinzas, punzones, picos, tenazas, mazos, palancas, útiles, desgarradores manuales y escoplos, martillo percutor y taladro portátil) en un tiempo de treinta minutos respectivamente.

Los grados de seguridad clase I y clase III establecidos en la tabla 1 de la norma UNE EN 1143-1, determinan la capacidad de poder superar los correspondientes ensayos de 30 unidades de resistencia (RU: Resistencia a la fracción resultante de un minuto de uso de una herramienta de coeficiente 1 y valor de base 0), para un acceso parcial y de 50 RU para acceso total y de 80 RU para acceso parcial y de 120 RU para acceso total, respectivamente.

DISPOSICIÓN TRANSITORIA.

Todas las empresas que hasta la fecha dispusieran de la correspondiente certificación expedida por una entidad autorizadas por el Ministerio de Industria y Energía, acreditativa del grado de seguridad de sus productos, relacionados con lo especificado en la presente Resolución, dispondrán del plazo de un año para adecuar dicha certificación a lo establecido en la norma UNE EN 1143-1.

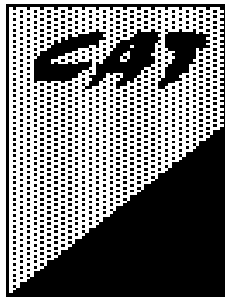
Su no actualización en el plazo fijado, producirá la anulación del reconocimiento de adecuación que se posea.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA.

A la entrada en vigor de la presente Resolución quedará derogada la Resolución de 16 de junio de 1995 de la Dirección General de la Guardia Civil, por la que se determinan las medidas de seguridad mínimas que deben reunir las cajas fuertes y armarios para guardar armas en domicilios particulares.

DISPOSICIÓN FINAL.

La presente Resolución entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Boletín Oficial del Estado*. Madrid, 26 de noviembre de 1998.

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Alzina nº 5, 17300 Blanes. Girona

Tel-fax 972-33 40 48 Mòbil 929 73 91 92

Internet: <http://personal2.redestb.es/ricard.cl/index2.htm>

E-mail: sindicat_autonom@hotmail.com

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfon _____ NIF _____

Estudis _____ E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____ Escamot _____

Destinació _____ Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banc o Caixa _____

Entitat _ _ _ _ Oficina _ _ _ _ Dígit de control _ _

Número de compte _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____
